

Když půlnoc klepe na můj práh

Hála Karel

Já dřív každou chvíli, když měsíc šel spát
já tmou ke svý milý jsem jezdíval rád.
My bloumali noci, no láska jak trám
s tou nejhezčí holčkou, co znám.

Když jde svou zahradou, kytky v záhonech pro ni voní
a jí kvůli kropí déšť prach.
Špatně jím, špatně spím, věčně zdá se mi jenom o ní,
když půlnoc klepe na můj práh.

Ten můj kousek ráje pak roztál jak sníh,
teď v mém srdci tma je a hoří v něm líh.
Můj den spolky stíny, co povídat mám,
šla žít s jiným a já jsem sám.

Když jde svou zahradou, kytky v záhonech pro ni voní
a jí kvůli kropí déšť prach.
Špatně jím, špatně spím, věčně zdá se mi jenom o ní,
když půlnoc klepe na můj práh.

Ta z vás, co jsem znával už mizí jak dým,
kam vítr jí zavál, jó, co já dnes vím ?
Snad může bejt šťastná, snad budou se brát,
jen vím, že jí pořád mám rád.

Když jde svou zahradou, kytky v záhonech pro ni voní
a jí kvůli kropí déšť prach.
Špatně jím, špatně spím, věčně zdá se mi jenom o ní,

když půlnoc klepe na můj práh,
(klepe na můj práh).